

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 1367

гр. София, 13.01.2025 г.

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 19
състав**, в закрито заседание на 13.01.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Доброслав Руков

като разгледа дело номер **7558** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Делото е образувано по искова молба „Ребел“ ЕООД, чрез адвокат Е. Х., със съдебен адрес - [населено място], [улица] срещу Държавен Фонд „Земеделие“.

С разпореждане от 12.08.2024 г. производството по иска е оставено без движение поради констатирани нередовности.

С молба от 03.09.2024 г., адвокат Х. е направила следните уточнения:

1. Твърдените вреди, произтичат и са вследствие на конкретен административен акт, който е бил отменен по съдебен ред. Административният акт е постановен от страна на ДФ „Земеделие“, а именно: АУПДВ № 01-2600/670 от 14.11.2019 година. След неговата отмяна, ищецът е отправил покана до ДФ „Земеделие“ за възстановяване на недължимо платени суми /върнати субсидии/ във вр. с отменения АУПДВ, както и за заплащане на законна лихва върху тези недължимо платени суми /върнати субсидии/. Именно с тяхната стойност е намаляло имуществото на ищеца вследствие изпълнението на незаконосъобразния АУПДВ. Претенцията е допълнена със законна лихва в полза на „Ребел“ ЕООД в размер на 5 886,88 лева. Периодът в рамките, на който са претърпени вредите е от 24.07.2020 година до момента на подаване на настоящата искова претенция - 30.07.2024 година.

2. Настъпилите вреди са преки и се изразяват в парични средства, с които е намаляло имуществото на ищеца във връзка с издадения АУПДВ, който вследствие на съдебния контрол е отменен. Обезщетението, което се претендира във връзка с настъпилите преки вреди е в общ размер на 26 698,21 лева, което представлява върната от „Ребел“ ЕООД сума по субсидия във връзка с издадения АУПДВ. Тази сума до момента на подаване на исковата молба не е възстановена от страна на ДФ „Земеделие“ и се претендира като обезщетение за вреди по настоящия иск. Тя съставлява сума в размер на 19 325.58 лева /главница по отм. АУПДВ/, наред със заплатената от „Ребел“ ЕООД законна лихва от 980 лева, като в претендираното

обезщетение е включена и законна лихва от 5 886,88 лева. Общата стойност на претендираните в тази хипотеза преки вреди, произтичащи от отменения АУПДВ с изх. № 01-2600/670 от 14.11.2019 г. е 26 698.21 лева като те са настъпили за ищеца в периода от 24.07.2020 година до 30.07.2024 година.

3. Алтернативно в случай, че ДФ „Земеделие“ докаже в хода на процеса, че изплатената на 27.07.2023 г. сума по банкова сметка на дружеството ищец, в размер на 20 286.62 лева, е част от недължимо платената сума към него по отменения АУПДВ, ищецът претендира обезщетение за преки вреди по настоящия иск, в размер на 6 412 лева, настъпили за периода от 24.07.2020 година до 30.07.2024 г. като част от недължимо възстановена стойност на главница /върната субсидия/ по отменения АУПДВ, е която е намаляло имуществото на ищеца за периода от 24.07.2020 година до 30.07.2024 година при хипотезата на 76, ал. 2 ЗЗД /подробно изложена в исковата молба/.

4. В случай, че в хода на процеса безспорно се установят частично възстановени суми от страна на ДФ „Земеделие“ към ищеца по повод отменен АУПДВ, при конкретно заявено основание за връщането им, ищецът претендира обезщетение за вреди по настоящия иск в размер на 6 391,64 лева като счита, че вредите са настъпили за него в периода от 24.07.2020 година до 30.07.2024 година.

С разпореждане от 05.09.2024 г. производството по иска е оставено отново без движение поради констатирани нередовности.

С молба от 16.09.2024 г. адвокат Х. е направила следните уточнения:

По т. 1 от разпореждане 05.09.2024 година, е уточнено, че ищецът е върнал паричната сума, установена като публична държавно вземане с АУПДВ № 01-2600/670 от 14.11.2019 година на дата 24.07.2020 г., за което е представено платежно нареждане с Уин. Рег. № 20200724029970037235 от 24.07.2020 г.

По т. 2 от разпореждане от 05.09.2024 г., е уточнено, че посочената в т. 3 от разпореждането сума в размер на 6 412 лева, се претендира от ищеца като обезщетение за преки вреди, вследствие на невъзстановена от страна на ответника към ищеца част от главница от общо дължимата такава в размер на 19 325.58 лева. Претенцията на „Ребел“ ЕООД за обезщетение за преки вреди по тази точка в размер на 6 412 лева, произтича от следните факти и обстоятелства: На 27.07.2023 година ДФ „Земеделие“ е направил превод по банкова сметка на „Ребел“ ЕООД на сума в общ размер на 20 286.62 лева при основание „субсидии от ДФЗ на клиенти“. Към момента ДФ „Земеделие“ твърди, че с това плащане е покрил дължимата сума към „Ребел“ ЕООД по повод отменения АУПДВ с изх. № 01-2600/670 от 14.11.2019 г., но основанието за извършения превод не установява данни за тези твърдения на ответника. Основанието на превода е „субсидии от ДФЗ на клиенти“. Към 27.07.2023 година във връзка с отменения АУПДВ, ДФ „Земеделие“ е следвало да възстанови на „Ребел“ ЕООД сума в размер на 19 325,58 лева, представляваща недължимо платена главница по отменения АУПДВ, сума в размер на 980.99 лева, представляваща законна лихва, платена във връзка с отменения АУПДВ, както и лихва върху сбора от двете горни суми равна на 6 391 лева.

На 27.07.2023 година ДФ „Земеделие“ е превел по банкова сметка на „Ребел“ ЕООД сума в размер на 20 286,62 лева, за който превод твърди, че покрива задълженията му към ищеца във връзка с отменения АУПДВ, но извършеното плащане няма конкретно ясно основание, което да потвърди сума в размер на 19 325.58 лева, представляваща недължимо платена главница по отменения АУПДВ, сума в размер на

980,99 лева, представляваща законна лихва, платена във връзка с отменения АУПДВ, както и лихва върху сбора от двете горни суми равна на 6 391 лева.

На 27.07.2023 година ДФ „Земеделие“ е превел по банкова сметка на „Ребел“ ЕООД сума в размер на 20 286.62 лева, за който превод твърди че покрива задълженията му към ищеца във вр. с отм. АУПДВ, но извършеното плащане няма конкретно ясно основание, което да потвърди.

По т. 3 от разпореждане от 05.09.2024 г., е уточнено, че посочената в т. 4 от молбата сума в размер на 6391,64 лева, представлява обезщетение под формата на лихва за несвоевременно заплатени задължения от страна на ответника към ищеца по повод отменения АУПДВ /в х-за, че в хода на процеса се установи конкретно основание в банковия превод на ДФ „Земеделие“ от 27.07.2023 година за извършеното плащане и визирана в него поредност на погасените задължения/. Размерът на главницата върху която се претендират тези лихви е 20 306.57 лева, представляваща сбор от следните суми: 19 325.58 лева, платена главница от „Ребел“ ЕООД във връзка с АУПДВ с изх. № 01- 2600/670 от 14.11.2019 година и 980 лева, платени лихви от ищеца във връзка със същия АУПДВ.

С определение от 18.09.2024 г. съдът е прекратил производството по разглеждането на иска, като е намерил, че същият не е отстранил констатираните нередовности.

С определение от 04.12.2024 г. ВАС, по частна касационна жалба на ищеца е отменил, актът на АССГ и е върнал делото за продължаване на съдопроизводствените действия.

С разпореждане от 06.12.2024 г., съдът отново е оставил производството по иска без движение.

С молба от 13.01.2025 г., адвокат Х. е направила следните уточнения:

1. Точният размер на иска по основно представения иск е 26 698.21 лева /двадесет и шест хиляди шестотин деветдесет и осем лева и двадесет и една стотинки/. Основанието, на което се предявява исковата претенция е чл. 1, ал. 1 ЗОДОВ по повод настъпили преки вреди за ищеца във връзка с невъзстановени от страна на ответника парични суми по отменен АУПДВ с изх. № 01-2600/670 от 14.11.2019 година. Твърдените вреди, произтичат и са вследствие на конкретен административен акт, който е бил отменен по съдебен ред. Административният акт е постановен от страна на ДФ „Земеделие“, а именно: АУП7ТВ № 01- 2600/670 от 14.11.2019 година. След неговата отмяна, ищецът е отправил покана до ДФ „Земеделие“ за възстановяване на недължимо платени суми /върнати субсидии/ във вр. с отменения АУПДВ, както и за заплащане на законна лихва върху тези недължимо платени суми, която не е била уважена. Размерът на иска от 26 698.21 лева съставлява следните суми: Изплатена от ищеца и невъзстановена от ответника, главница по отменения АУПДВ в размер на 19 325.58 лева, ведно с изплатена и невъзстановена законна лихва по отм. АУПДВ в размер на 980.99 лева, ведно със сумата от 5 886,88 лева, претендирала от ищеца като законна лихва върху общия размер на горепосочената невъзстановена сума от стана на ответника във вр. с отм. АУПДВ. Именно с тяхната стойност е намаляло имуществото на ищеца вследствие изпълнението на незаконосъобразния и отменен АУПДВ.

2. Основанието, на което се претендира обезщетението по т. 1 /включващо сумата от 19 325.58 лева /платена и невъзстановена главница по отм. АУПДВ/, наред сумата от 980.99 лева /платена и невъзстановена лихва, начислена по отм. АУПДВ/, наред с размера на законната лихва върху тези две суми от 5 886,88 лева - е невъзстановени от ответника парични суми по отм. АУПДВ.

3. Алтернативно на основния иск в случай, че ДФ „Земеделие“ докаже в хода на

процеса, че е възстановил на дружеството към дата 27.07.2023 г. претендираното по отменения АУПДВ, ищецът претендира обезщетение за преки вреди по настоящия иск, в размер на 6 412 лева като част от недължимо платена главница /върната субсидия/ по отменения АУПДВ, с която е намаляло имуществото на ищеца за периода от 24.07.2020 година до 30.07.2024 година при хипотезата на 76, ал. 2 ЗЗД /подробно изложена в исковата молба/. Основанието за претенцията по тази част от иска в размер на 6 412 лева, е недължимо платена част от главница, която е невъзстановена от ответника по отм. АУПДВ.

4. В случай, че в хода на процеса безспорно се установят частично възстановени суми от страна на ДФ „Земеделие“ към дата 27.07.2023 година по повод отм. АУПДВ, ищецът претендира обезщетение за вреди по настоящия иск в размер на 6 391.64 лева при основание поискана и невъзстановена законна лихва върху сумата платена по отменения АУПДВ.

Съдът не намира, че към настоящия момент констатираните вече нередовностите са отстранени.

Исковата молба отговаря на изискванията на чл. 127 от ГПК, поради което редовна.

Предявеният иск е с правно основание чл. 203 от АПК – искане за обезщетение за твърдени имуществени вреди, възникнали от обявен за нищожен административен акт на ответника.

На основание чл. 203, ал. 1 от АПК, искът е допустим.

Съдът намира, че са спазени и разпоредбите на чл. 108 от ГПК, чл. 205 и чл. 133, ал. 2 от АПК, поради което така предявения иск му е подсъден и е срещу надлежен ответник, като предявен пред съда по мястото на увреждането или по настоящия адрес на увредения.

Поради редовност на исковата молба и допустимост на така предявения иск, на основание чл. 131, ал. 1 и ал. 2 от ГПК съдът следва да разпорежи изпращане на препис от исковата молба заедно с приложенията на ответника, да укаже правото им на писмен отговор в едномесечен срок, задължителното съдържание на отговора и последиците от неподаване на отговор.

Водим от горното и на основание чл. 229, ал. 1, т. 6 от ГПК, Административен съд София–град, I отделение, 19-ти състав,

О П Р Е Д Е Л И:

ПРЕПИСИ от исковата молба и от уточнителната молба, ведно с приложенията да се изпратят на ДФ „Земеделие“ и на СГП.

УКАЗВА на ответника, че има право на писмен отговор на исковата молба, в едномесечен срок от датата на получаване на същата, който писмен отговор трябва да съдържа:

1. посочване на съда и номера на делото; 2. името и адреса на ответника, както и на неговия законен представител или пълномощник, ако има такива; 3. становище по допустимостта и основателността на иска; 4. становище по обстоятелствата, на които се основава искът; 5. възраженията срещу иска и обстоятелствата, на които те се основават, като задължително се посочат доказателствата и конкретните обстоятелства, които ще доказва с тях; 6. подпис на лицето, което подава отговора.

УКАЗВА на ответника, че към отговора на исковата молба следва да се представи:

1. пълномощно, когато отговорът се подава от пълномощник; 2. всички писмени

доказателства, с които разполага; 3. преписи от отговора и приложенията към него за ищеца и СГП.

УКАЗВА на ответника, че ако в едномесечния срок за отговор на исковата молба, не подаде писмен отговор на същата в указания срок, не вземат становище, не направят възражения, не оспорят истинността на представените документи, не посочат доказателства, не представят писмени такива или не упражнят правата си по чл. 211, ал. 1 от ГПК – да предявят насрещен иск, по чл. 212 от ГПК – не предявят инцидентен иск, по чл. 219 от ГПК - не привлекат трето лице, за да помага, губят възможността да направи това по

Преписи от същото да се изпратят на Ищеца, на ДФ „Земеделие“ и СГП.

Делото да се докладва незабавно след изтичане на срока за отговор на ответника.

Определението не подлежи на обжалване.